

1°. Dat de vroedvrouw niet om den huisdokter of om een dokter zond in plaats van om een recept (met een atonische baarmoederbloeding valt toch niet te spotten).

2°. Dat de dokter ondanks het verzoek om een recept niet met den „kraamheer” meeding. (Verre afstanden zijn toch in Amsterdam geen verontschuldiging, waar rijtuigen en ook auto's 's nachts wel zijn te krijgen, en waar men goede straten met flinke verlichting heeft, zoodat ook fietsen geen bezwaar kan zijn).

3°. Dat collega OTTO, zelf geneeskundige, waar levensgevaar kon zijn, geen extractum secalis cornuti (volgens formularium bijv.) meegaf om daarna het infuus te zenden. Mij dunkt, dit zal in ernstige gevallen, waar de apotheker tevens arts is, door niemand kwalijk genomen worden. Wilde collega OTTO later den geneesheer, die te kort schoot in de juiste „ars praescribendi”, zijn handelen ophelderen, dan zou dit zeker zeer loffelijk zijn en zijn optreden zou door den collega goed gevonden worden.

Nederhorst den Berg, 26 Dec. 1911.

Dr. S. WARTENA.

Naar aanleiding van het derde bezwaar van dr. WARTENA kunnen wij voor den heer OTTO antwoorden, dat deze, toen hij zijn stukje bij ons inzond, nog geen arts-examen had afgelegd en dus het recht miste zelfstandig geneesmiddelen voor te schrijven, en dat wel afwijkend van het voorschrift van den behandelenden arts en zonder de zieke te hebben gezien.

De beide eerste vragen onderschrijven wij gaarne.

Redactie.

REUZENKINDEREN.

Indien de „reuzenkinderen” werkelijk zoo zeldzaam zijn, als uit de casuistische mededeeling van collega PETERS in n°. 27, II, 1911 van dit *Tijdschrift* zou blijken, mag ik het volgende geval van dien aard niet verzwijgen.

In 1901 werd als zevende zoon geboren een kind van 6.5 K.G. De geboorte van het hoofd geschiedde spontaan, doch de ontwikkeling der schouders kostte groote moeite. De „kleine” was 54 cM. lang.

Schellingwoude, 30 December 1911.

P. BAARSLAG.

BRIEFWISSELING.

GELDIGHEID VAN ARTS-DIPLOMA'S IN TRANSVAAL.

Een onzer lezers in Transvaal deelt ons het volgende mede, dat voor Nederlandsche artsen, die zich wellicht in Transvaal zouden willen vestigen van belang is.

Deze Transvaalsche collega las eenigen tijd geleden in het tijdschrift *Hollandsch Zuid-Afrika* de mededeeling, dat voortaan aan Nederlandsche artsen enkel op vertoon van het Nederlandsche diploma vergund zou worden in Transvaal te praktiseeren. Het zou derhalve voor collega's, die zich in Transvaal wenschen te vestigen, niet meer noodig zijn een tijd lang naar Engeland te gaan om daar een Engelsche diploma te verkrijgen. Ook in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* schijnt een dergelijk bericht gestaan te hebben.

Onze collega heeft zich daarop gewend tot den secretaris van den Geneeskundigen Raad van Transvaal om inlichtingen omtrent dit punt en nu blijkt uit diens antwoord, dat ook aan onze redactie is overgelegd, dat dit bericht niet juist is. De zaak is, dat alleen aan hen, die geboren Engelsch onderdaan zijn of inwoner van Zuid-Afrika waren, voordat zij in het buitenland hun geneeskundige studie hebben voltooid, toegestaan wordt zich te vestigen op een buitenlandsche diploma. Dit onderwerp is geregeld bij de artikelen 2 en 3 der z.g. „Medical Dental and Pharmacy further amendment Act, n°. 5 of 1909”.

Men zij dus gewaarschuwd en hoede zich voor schade!

Onze Transvaaische collega zeggen wij dank voor zijn gewaardeerde inlichtingen.

Redactie.

VOORBEREIDING VOOR DE GENEESKUNDIGE STUDIE.

De commissie voor de praktische vorming herhaalt op bldz. 2 van dit nummer haar vragen in zake de voorbereidende opleiding voor de geneeskundige studie. Haar verzoek om antwoord op deze vragen ondersteun ik gaarne, hoewel ik van het aldus te bereiken nut slechts matige verwachtingen koester. Meer dan stemmenaantal weegt in zaken als deze stemmenwaarde en kracht van argumenten.

Wat de formulering der vragen betreft, komt het mij onjuist voor, dat, naast de vraag: „Acht gij het wenschelijk, dat de bezitters van het einddiploma H. B. S. 5-jarige cursus zonder meer tot de studie in de geneeskunde worden toegelaten?”, niet tevens de vraag is gesteld, of men meent, dat de bezitters van het einddiploma gymnasium zonder meer tot die studie toegang behooren te verkrijgen.

Immers werd het plan der ineenschakelingscommissie wet, en afdeling B. van het lyceum de regelmatige weg naar de geneeskundige studie, dan zouden de faculteiten van geneeskunde zich onmiddellijk praktisch voor de vraag geplaatst zien of zij de eindexamen-diploma's der afdelingen A. en C. (ongeveer beantwoordend resp. aan het tegenwoordig gymnasium en de tegenwoordige H. B. S.) als bewijzen van voldoende voorbereiding zouden beschouwen. Ik vermoed, dat op deze vraag het antwoord voor de afdeling C. bevestigend, voor de afdeling A. echter ontkennend zou moeten luiden. Dat is althans mijn persoonlijke meening.

Het is duidelijk, dat vraag 3 der commissie de boven door mij gewenschte vraag niet ondervangt.

H. BURGER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Aanvulling der besmettelijke-ziekten-wet.

De *Nederlandsche Staatscourant* van Vrijdag 29 December 1911, n°. 304 bevat een Koninklijk besluit van den 18den December 1911, waarbij bepaald wordt dat de wet van 14 Juli 1910 (Stsbl. n°. 204) tot aanvulling der wet van 4 December 1872 (Stsbl. n°. 134) tot voorziening tegen besmettelijke ziekten in werking zal treden op 1 April 1912. Men zal zich herinneren, dat deze